

ZLOUPOTREBA DIPLOMATSKOG IMUNITETA I PRIVILEGIJA KAO SAVREMENI BEZBEDNOSNO-DIPLOMATSKI IZAZOV***

Sažetak: *U ovom naučnom radu izvršena je analiza zloupotreba diplomatskog imuniteta i privilegija kao savremeni bezbednosno-diplomatski izazov koji je neophodno da bude prevaziđen. Korišćene su metode analize, istorijski metod i induktivno-deduktivni metod. Zaključak do kojeg sam došla je da je zloupotreba diplomatskog imuniteta i privilegija problem koji odavno postoji, još od osamdesetih godina prošlog veka. Od tada postoje inicijative oko promene Bečkih konvencija u vezi sa zloupotrebama diplomatskog imuniteta i privilegija. Nažalost, ozbiljne promene nisu se dogodile do danas. Zbog toga je ovaj bezbednosni rizik još uvek prisutan u praksi zemalja u svetu, postoji sve više primera gde se diplomate vode individualnim interesima podstaknuti socio-destruktivnim ili političkim namerama, umesto institucionalnim i državnim ciljevima. Na taj način, dolazi do čestog kršenja principa diplomatskog rada i širenja opasnosti u vezi sa bezbednom budućnosti građana i institucija u državama primaocima.*

Ključne reči: *bezbednost, rizici, zloupotreba, diplomatija, politika, imuniteti i privilegije.*

---

* Pravni fakultet, Megatrend univerzitet, Beograd; anikmarkovic@gmail.com

** Pravni fakultet, Megatrend univerzitet, Beograd; vbaltezarevic@megatrend.edu.rs

*** Ovaj rad je napisan u okviru trogodišnjeg Projekta Pravnog fakulteta Megatrend Univerziteta, Beograd, broj: 2044/20 od 01.10.2020. pod nazivom „Bezbednosni izazovi savremenog društva“ (FPBISD).

1. Uvod

Diplomatski i konzularni predstavnici angažovani su od strane ministarstava spoljnih poslova, u skladu sa zakonskim regulativama država i dobijanjem diplomatskog zvanja, stiču ovlašćenja za obavljanje zadataka iz delokruga spoljnih poslova i međunarodnih odnosa, u ime i u korist država od kojih su imenovani. Pri tome, važno je napomenuti da diplomatsko-konzularni predstavnici koji imaju diplomatski ili konzularni status, prava, obaveze, privilegije i imunitet ostvaruju u skladu sa zakonima zemlje imenovanja, po principu reciprociteta i međunarodnog prava. Suštinski značajno jeste da diplomatsko-konzularni predstavnici pri vršenju svojih diplomatskih poslova trebaju da poštuju:

- načelo ustavnosti i zakonitosti (da vrše radne zadatke i postupaju u skladu sa instrukcijama nadležnih organa na osnovu zakona i drugih propisa i međunarodno ratifikovanih ugovora, u skladu sa Ustavom),
- načelo nediskriminacije (da obavljaju svoje diplomatske poslove nediskriminirajućim pristupom po bilo kom osnovu, promovišući rodovnu jednakost i poštujući princip odgovarajuće etničke zastupljenosti na osnovu kriterijuma stručnosti i kompetentnosti),
- načela transparentnosti i poverljivosti (kako bi obezbedili diplomatsku odgovornost pred javnošću, da objektivno informišu poštujući klasifikovani režim informacija i dokumenata),
- načelo odgovornosti (da odgovara pred nadležnim ministarstvom za diplomatsko (ne)postupanje u vezi sa kvalitetom, efikasnosti i pravovremenom izvršavanju poverljivih diplomatskih zadataka),
- načela sprečavanja sukoba interesa (da ne dovodi u sukob lični, materijalni i nematerijalni interes sa javnim interesom),
- načela ekonomičnog korišćenja sredstava (da razumno i ekonomično koristi materijalna sredstva koja su mu dodeljena),
- načela profesionalne etike, nepristrasnosti i objektivnosti (da postupa objektivno, politički neutralno i nepristrasno i da ne pokazuje lični politički uticaj koji bi ugrozio ciljeve, interese i integritet ministarstva od koga je angažovan).

Nepoštovanje ovih načela u diplomatskim poslovima, direktno se povezuje sa pitanjem zloupotrebe diplomatskih privilegija i imuniteta koje je i istraživačko pitanje ovog naučnog rada.

Predmet istraživanja ove naučne analize jesu zloupotrebe diplomatskih privilegija i imuniteta kao savremena bezbednosna diplomatska pretnja. Zloupotreba diplomatskog imuniteta, takođe, je tema od interesa celokupne međunarodne zajednice, zato što svaka zloupotreba utiče na univerzalnu, svetski prihvaćenu validnost diplomatskog imuniteta i privilegija formiranih tokom dugog praktikovanja običajnog prava. Pri analizi diplomatskih privilegija i imuniteta, potrebno je da se uzme u obzir i stav 4 u Uvodu Bečke konvencije o diplomat-

skim odnosima, u kojoj se konstatuje da cilj privilegija i imuniteta nije da se da privilegija pojedincu, nego da se obezbedi uspešno izvršavanje funkcije diplomatske misije, kao predstavnika jedne u drugoj državi.

U cilju produbljenja analize predmeta, tekst je strukturisan u nekoliko delova. U prvom delu je elaborirano kršenje diplomatskih propisa kao osnov za pokretanje disciplinskih postupaka protiv diplomata. Navedeni podaci se povezuju sa drugim delom gde je predmet posebne pažnje stavljen na definisanje pojmova diplomatskih privilegija i imuniteta, na razlike između ova dva termina kao i na zloupotrebu diplomatskih privilegija i imuniteta kao savremene bezbednosne pretnje. U trećem delu, na osnovu slučajeva iz prakse i putem analize nedostataka Bečkih konvencija, izrađen je detaljni osvrt na zloupotrebu diplomatskih privilegija i imuniteta u praksi zemalja u svetu.

2. Kršenje diplomatskih propisa kao osnov pokretanja disciplinskih postupaka

Diplomatski i konzularni predstavnici imaju obavezu da dodeljene radne zadatke obavljaju u skladu sa Bečkom konvencijom o diplomatskim odnosima¹ i u skladu sa Bečkom konvencijom o konzularnim odnosima². Isto tako, trebaju da poštuju međunarodno pravo, kao i zakone država u kojima su angažovani. Diplomatski i konzularni predstavnici su dužni da dostojanstveno predstavljaju svoju državu, da štite državne interese, ugled i državne institucije, da brinu i štite prava i interese državljana i pravnih lica svoje države u državi akreditovanja, da savesno i dosledno izvršavaju radne zadatke u skladu sa smernicama i instrukcijama nadležnog ministarstva, da redovno, precizno i objektivno obaveštavaju nadležno ministarstvo, da čuvaju dokumenta, podatke, instalacije i opremu kao i klasifikovane, poverljive informacije do kojih su došli pri obavljanju posla, da ne vrše profitabilnu aktivnost i da ne primaju poklone i druga materijalna sredstva, osim ličnih poklona male vrednosti u skladu sa zakonodavstvom države kojoj služe, da ne zloupotrebjavaju privilegije i imunitet koji proizilaze iz diplomatskog statusa i da ne koriste diplomatsku poštu suprotno njenoj nameni. Kršenje ovih propisa jeste teška povreda radne dužnosti i predstavlja odgovarajući osnov pokretanja disciplinskog postupka u vezi sa disciplinskim prestupom. U nastavku ćemo se fokusirati na zloupotrebu diplomatskih privilegija i imuniteta kao suštinski značajnoj bezbednosno-diplomatskoj pretnji.

---

¹ Bečka konvencija o diplomatskim odnosima od 18.04.1961.
<https://dw3yoh98rrmk.cloudfront.net/9d9c5c2737b74f2abcbe791698f625da.pdf>

² Bečka konvencija o diplomatskim odnosima od 4.04.1963.
<https://dw3yoh98rrmk.cloudfront.net/950901f6132a4661a5ab6f933c74784e.pdf>

3. Zloupotreba diplomatskih privilegija i imuniteta

Bečke konvencije o diplomatskim odnosima i konzularnim odnosima su važne pri definisanju pojmova diplomatskih privilegija i imuniteta. I u jednim i u drugim konvencijama se definiše koje su obaveze zemlje prijema, njihov sadržaj se često nadopunjuje i diplomatski predstavnici su u obavezi da ih poštuju.

Prema autorima Dostinova Zaprova i Sotiroski „pod imunitetom se, pre svega, podrazumeva oslobađanje, odnosno izuzimanje u međunarodnom pravu u konkretnom slučaju od jurisdikcije državnih organa zemlje prijema, a pod privilegijama se podrazumevaju različite pogodnosti koje se daju diplomatskim misijama i njihovom osoblju od strane zemlje prijema”³. Autor Janev dodaje da je „diplomatski imunitet pravno svojstvo uređeno međunarodno-pravnim konvencijama o imunitetima i privilegijama međunarodnih i diplomatskih predstavništava i predstavnika u drugoj zemlji pri obavljanju diplomatskih dužnosti”⁴. Induktivno posmatrajući, sam diplomatski imunitet jeste pogodnost i pored toga što je povlašćeni položaj diplomatske misije i njenog osoblja rezultat prava na izuzeće od jurisdikcije prijemne zemlje. Pod privilegijama se podrazumevaju različite pogodnosti, koje se tiču pre svega carinskih i poreskih pogodnosti, koje uživaju diplomatski predstavnici. Imunitet i privilegije jesu različiti termini, ali su srodni i prepliću se međusobno. Diplomatska pravila i diplomatski imunitet su veoma važni za održavanje odnosa između država i opšte su prihvaćena u svetu, između različitih nacija i kultura.⁵

Autori Dinh i ost., dodaju da je „u diplomatskoj doktrini ustanovljen izraz privilegije i imunitet kao jedna celina pod kojom se podrazumeva ceo sistem mera kojim se obezbeđuje zaštićeni položaj organa diplomatske komunikacije i diplomatske misije kao celine”⁶.

Naime, za diplomatsko predstavništvo vezuju se suštinski značajne privilegije i imuniteti kao što su: nepovredivost prostorija i prevoznih sredstava diplomatskog predstavništva, isticanje zastave i grba, nepovredivost diplomatske arhive, diplomatska valiza i poreska i carinska oslobađanja. Za diplomatske predstavnike, pak, vezuju se sledeće diplomatske privilegije i imuniteti: lična nepovredivost, sudski imunitet, krivično-pravni imunitet, građansko-pravni imunitet, sloboda kretanja, socijalno osiguranje i poreska i carinska oslobađanja. Nasuprot postojećim diplomatskim privilegijama i imunitetima, još odavno, prisutna su ubeđenja i argumenti izneti od strane javnosti i međunarodnih organizacija da se diplomatske privilegije i imuniteti u kontekstu diplomatskih misija

³ Достинова Запрова, Т., и Сотирски, Љ. (2014): *Дипломатска организација, делатност и професија*, Универзитет Гоце Делчев, Штип, стр.105

⁴ Видети више код Јанев, И. (2015): *Увод у дипломатију*, АГМ.

⁵ Malanczuk, P., (1997): Akehurst's modern introduction to international law, p.123

⁶ Dinh, K., Daillier, A., and Pellet A., (1994): *Droit international public, 5e edition*, Paris, p.717-719

masovno zloupotrebljavaju i da upravo zato iste treba kontrolisati i ograničiti. To je bio osnov za neke od inicijativa za reforme odredbi Bečkih konvencija.

Prema istraživanju autora McClanahan, „najveći otpor u vezi sa postojećim diplomatskim imunitetima i privilegijama u javnosti pokazale su SAD, t.j., još 1984 godine senator Denton (Denton) povodom rasprave o propisima oko čuvanja oružja, inicirao raspravu o reviziji Bečkih konvencija o diplomatskim odnosima mada je, stav Stejt departmenta oko toga bio da je njegova inicijativa odlučno neentuzijalistička”.⁷

To je bio osnov da se 1987 godine donese Nacrt zakona br.1437 čiji je cilj bio revizija određenih odredbi Bečkih konvencija o diplomatskim i konzularnim odnosima. Inicijativa za reviziju odnosila se na ukidanje imuniteta iz krivičnog sudstva za koje je krivično zakonodavstvo, bilo da je ono povezano sa nasiljem, prenošenjem narkotičkih sredstava, ili nepažljivim ponašanjem u saobraćaju (na primer, upravljanje motornim vozilom pod dejstvom alkohola ili drugih narkotika). Nacrt je bio osnov sprovođenja istraživanja u oblasti i pri tome, u tom periodu su bile publikovane statistike prema kojim je broj počinioca ovakve vrste krivičnih dela, koji uživaju diplomatski imunitet znatno manji u odnosu na lica koja nemaju takav imunitet. Treba ipak imati u vidu da se lica koja uživaju diplomatski imunitet i privilegije, ređe, u praksi procesuiraju, uzimajući u obzir eventualne posledice pokretanja takvih postupaka. Ipak, i pored toga, procenat diplomata prekršioca nije za zanemarivanje.

Prema priloženim statistikama autora Zaprova i Sotiroskog, može da se zaključi da se diplomatski prekršaji najčešće događaju u velikim gradovima, jer u njima po pravilu, postoje najviše ambasada i diplomatskih predstavništava. U periodu od 1982. godine do 1988. godine na teritoriji Vašingtona registrovano je ukupno 147 krivičnih slučajeva, od kojih su 24 dela nasilja, 53 krađe iz prodavnica, 9 slučajeva posedovanja i prenošenja narkotika, 9 slučajeva običnih krađa, 9 prestupa u vezi sa posedovanjem oružja, 8 slučajeva nepristojnog ponašanja, 3 slučaja protiv javnog reda i mira, 3 slučaja falsifikovanja i 2 slučaja pronevere. Od toga je 30 članova diplomatskog osoblja izvršilo krivična dela, uključujući i 4 slučaja nasilja, 10 krađa i 5 delikata u vezi sa posedovanjem oružja. U tom periodu misije UN u Njujorku, odnosno njihovi članovi izvršili su ukupno 44 krivična dela, 9 od njih su akti nasilja, 10 krađa u prodavnicama, 7 krađa i 5 delikata u vezi sa posedovanjem oružja. Polovina ovih krivičnih dela bila izvršena od strane članova diplomatskih misija koji uživaju diplomatski imunitet.⁸

Karakterističan primer jeste slovenački, kada se protokol Ministarstva spolnih poslova suočio sa izazovom oko pitanja diplomatskog imuniteta turskog ambasadora u Republici Hrvatskoj, koji je u Sloveniji zbog nesavesnog upravljanja automobilom bio odgovoran za smrt pešaka.

⁷ McClanahan, G. (1976): *Diplomatic immunity, Principles, Practices, Problems*, London, p. 202-212

⁸ Достинова Запрова, Т., и Сотироски, Љ. (2014): *Дипломатска организација, делатности и професија*, Универзитет Гоце Делчев, Штип, стр.27

Zloupotreba diplomatskog imuniteta najčešće se javlja kršenjem krivičnog zakonodavstva i mora joj se pristupiti pažljivo, kako bi država primalac mogla uspešno da se bori protiv iste. Kršenje diplomatskih privilegija i imuniteta iz oblasti krivičnog zakonodavstva, obuhvata širok dijapazon zloupotreba kao što su : pranje novca, potkupljivanje, saobraćajni prekršaji, razne vrste nasilja, trgovina drogom, oružjem, dragocenostima, ljudima itd.

Nezadovoljstva zbog zloupotrebe diplomatskih privilegija i imuniteta, isto tako, ima i u više drugih razvijenih zemalja, kao što je i slučaj Velike Britanije. Razvijene zemlje godinama iniciraju da se izvrše promene Bečkih konvencija zbog toga što je zloupotreba diplomatskih privilegija i imuniteta opasnost za sve građane i za sve institucije. One konstatuju da je potrebno započeti ponovne pregovore o Bečkim konvencijama kojim su propisani diplomatski imuniteti.

Autor Frey u svom istraživanju ističe da „rasprave na temu u Savetu Evrope pokazuju da se nezadovoljstvo široke javnosti oko diplomatskih imuniteta ne stišava i ovo se posebno odnosi na diplomate koji rade u međunarodnim organizacijama, za koje se smatra da ne samo što su preplaćeni, nego i da su previše arogantni.”⁹ U praksi, zloupotreba diplomatskih imuniteta često se događa kada diplomate ili druga lica iz njegovog diplomatskog okruženja imaju nameru da ostvaruju određene ciljeve (socijalno nasilnički predvođene individualizmom, politički ili religiozno) koji su suprotni odredbama Bečke konvencije i apsolutno u suprotnosti sa diplomatskom funkcijom. Ipak, ovi zlonamerni ciljevi nisu usklađeni sa ciljem koji je utvrđen u preambuli Bečke konvencije o diplomatskim odnosima, kojom se traži da diplomatski imunitet ne bude razlog za ličnu korist pojedinca, nego da se diplomatski imunitet koristi u svrhu obezbeđivanja efikasnog izvršavanja diplomatskih funkcija. Pri tome, svaki pokušaj da se ostvare ciljevi koji su van diplomatskih funkcija narušava principe diplomatskog imuniteta i privilegija. Tri su glavne forme zloupotrebe diplomatskih privilegija i imuniteta i to : zloupotreba iz ličnih, političkih razloga i iz kulturnih razloga.¹⁰

Istovremeno važno je napomenuti da se diplomate pozivaju na princip lične nepovredivosti koji je najosnovniji i najstarije utvrđeni principi diplomatskog prava, mada, ipak, u praksi opseg lične nepovredivosti jeste neophodno da bude ograničen u tom smislu da i diplomate mogu biti odgovorne za teška krivična dela i za ista bi trebalo da snose posledice. Prema autorima Bohte i Sancin „suština lične nepovredivosti specijalne i poboljšanje zaštite za lica koja uživaju diplomatske privilegije i imunitete obuhvata sve akte od strane predstavnika u kontekstu predstavljanja svoje zemlje, kao i ličnih stvari”.¹¹

⁹ Frey, L. and Frey, M. (1998): *Privileges and Immunities of International Functions*, Modern Diplomacy, Malta, pp.122-129

¹⁰ Roskilde University (2015): *The abuses of diplomatic immunity*, p.17

¹¹ Bohte, B. (2006): *Diplomatsko in konzularno pravo*, Pravna fakulteta, Cankarjeva založba, Ljubljana, str.141-144

Ipak, u odsustvu međunarodne tekstualne odredbe o tome šta predstavljaju „teški zločini počinjeni od strane diplomata“, potrebno je održati dobru ravnotežu između moći zemalja primaoca da ih pritvaraju u slučajevima zloupotrebe diplomatskih imuniteta i interesa država imenovanja u cilju osiguranja da će diplomatske i konzularne usluge biti i dalje dostupne bez nepotrebnog prekidanja.

Pored toga, prisutni su i zakonski propusti zbog kojih diplomatski imunitet predviđa mogućnost zloupotrebe. Prema autoru Berridge, „neophodno je konkretizovati sredstva kojim raspolaže država primalac i koja treba da imaju slobodu da ih iskoriste u cilju suprotstavljanja dokazanoj diplomatskoj zloupotrebi”.¹² Problematična je i činjenica što država primalac daje samo saglasnost za izbor najviših predstavnika države pratioca, dok nema uticaj na izbor njegovih podređenih.

To ostavlja prostor da diplomatske privilegije i imunitet budu zloupotrebjene od strane lica na čiji izbor država primalac nije mogla da utiče. Država primalac može u svakom trenutku da otkaže gostoprimstvo diplomatskom predstavniku, bez obaveza da obrazloži svoju odluku.¹³ Postoje opcije proglašenja kao *persona non grata*¹⁴ i *odricanja privilegija i imuniteta od strane države imenovanja*. Ove opcije nisu u suštini efikasne u državnoj praksi t.j., širem tumačenju zahteva za *odricanje ne treba da se posmatraju kao opcije suprotstavljanja pretnji od zloupotrebe privilegija i imuniteta*. Isto tako, *ozbiljna bezbednosna pretnja jeste i pitanje ponovnog imenovanja optuženih diplomata na nediplomatska mesta, mada ova vrsta imenovanja ne predstavlja kršenje bilo koje specifične odredbe Bečkih konvencija*. Dodeljivanje ponovnog imuniteta prethodno optuženim diplomatama u zemljama imenovanja menja narušenu sliku optuženih diplomata i time se efektivno može narušiti ravnoteža prava i obaveza između zemalja imenovanja i prijema. Bečke konvencije propisuju veliki broj obaveza koje su vezane za diplomatske odnose, uključujući i dužnost poštovanja zakona i propisa o nemešanju u unutrašnje stvari države primaoca. Ipak, posledice kršenja takvih dužnosti nisu utvrđene u Konvencijama i to je početna tačka koju ubuduće treba razmotriti u cilju uspešnijeg suočavanja sa ovom bezbednosnom problematikom i njenim prevazilaženjem.

Zaključak

Princip diplomatskog imuniteta je dobro utvrđen princip međunarodnog prava. U suštini, diplomatija jeste osnovni temelj kvalitetnih međunarodnih odnosa i bez kojeg će u međunarodnim odnosima vladati opasnost po bezbedno-

¹² Berridge G. R. (2005): *Diplomacy, Theory and Practice, Third Edition*, Prentice Hall, pp.202-205

¹³ Аврамов С. (2011) : *Међународно јавно право*, Академија за дипломатију и безбедност, стр.343

¹⁴ U diplomatiji, *persona non grata* (latinski: „lice koje nije dobro došlo“, množina: *persona non gratae*) je status koji ponekad primenjuje zemlja akreditovanja, prema stranim diplomatama, kako bi se ukinula njihova zaštita od hapšenja i drugih vidova gonjenja.

sna pitanja. Drugim rečima, diplomatsko upravljanje je veoma suštinsko u pogledu unapređenja prijateljskih odnosa između država, bilo da je reč o međunarodnim odnosima koji su vezani za trgovinu, mir, bezbednost ili kulturne odnose. Diplomatske privilegije i imuniteti su obuhvaćeni Bečkim konvencijama i sa aspekta diplomatske bezbednosti smatraju se najvećim dostignućem Ujedinjenih nacija. Ipak, u bliskoj prošlosti uznemiravajuće je primetiti da su diplomatski zločini i slučajevi lošeg ponašanja od strane diplomata u porastu. Primećeno je da postoji zloupotreba privilegija i imuniteta od strane diplomata. U više navrata, pokazalo se da je problem rezultat širokih tumačenja imuniteta i privilegija diplomata koje je neophodno razgraničiti. Stoga se sugeriše da proces tumačenja treba da bude vođen od teorije o funkcionalnoj potrebi, koja je elaborirana u Bečkim konvencijama. Treba naglasiti da je funkcija diplomatske zaštite da obezbedi uslove za efikasno izvršavanje funkcija diplomatskih misija od strane diplomata kao predstavnike država, međutim, isto tako, treba podvući i da Bečke konvencije trebaju da propisuju kako da postupaju države u situacijama kada nema sumnje da diplomate zbog individualnih ciljeva ugrožavaju ciljeve institucija i građanska društva.

S obzirom na eskalaciju zloupotreba diplomatskih privilegija i imuniteta, procenjuje se da će ova destruktivnost biti veliki problem i tokom sledećih godina. Shodno tome, sugeriše se da određene proceduralne zaštitne mere mogu biti ugrađene u mehanizam Bečkih konvencija u cilju obezbeđenja ravnoteže. Takođe, predlaže se da u slučajevima kada postoje razlike u mišljenjima među državama o tome da li konkretno ponašanje diplomate predstavlja ozbiljno krivično delo, svaka dalja akcija treba da se izvrši u konsultaciji sa državom imenovanja, uvek kada uslovi to omogućavaju.

Literatura:

- Avramov S. (2011): Međunarodno javno pravo, Akademija za diplomatiju i bezbednost, str.343
- Berridge G.R. (2005): Diplomacy, Theory and Practice, Third Edition, Prentice Hall, pp.202-205
- Bohte, B. (2006): Diplomatsko in konzularno pravo, Pravna fakulteta, Cankarjeva založba, Ljubljana, str.141-144
- Dinh, K., Daillier, A., and Pellet A., (1994): Droit international public, 5e edition, Paris, pp.717-719
- Dostinova Zaprova, T., i Sotiroski, Lj. (2014): Diplomatska organizacija, delatnost i profesija, Univerzitet Goce Delčev, Štip, str.105
- Frey, L. and Frey, M. (1998): Privileges and Immunities of International Functions, Modern Diplomacy, Malta, pp.122-129
- Janev, I. (2015); Uvod u diplomatiju, AGM
- Malanczuk, P., (1997): Akehurst's modern introduction to international law, pp. 123
- McClanahan, G. (1976): Diplomatic immunity, Principles, Practices, Problems, London, pp.202-212
- Roskilde University (2015): The abuses of diplomatic immunity, p.17
- Bečka konvencija o diplomatskim odnosima od 18.04. 1961, <https://dw3yoh98rrrmk.cloudfront.net/9d9c5c2737b74f2abcbe791698f625da.pdf>
- Bečka konvencija o diplomatskim odnosima od 24.04. 1963, <https://dw3yoh98rrrmk.cloudfront.net/950901f6132a4661a5ab6f933c74784e.pdf>

DOI: 10.5937/MegRev2004007N

Review Scientific Article

Received 04.05.2020.

Approved 21.07.2020.

THE ABUSE OF DIPLOMATIC IMMUNITY AND PRIVILEGES AS A MODERN SECURITY-DIPLOMATIC CHALLENGE

Abstract: *In this scientific paper is made an analysis of the abuse of diplomatic immunities and privileges as a modern security-diplomatic challenge that needs to be overcome. The method of analysis, the historical method and the inductive-deductive method are used. It was concluded that the abuse of diplomatic immunities and privileges is a problem that dates back a long time and since the distant 1980s, there have been initiatives to change the Vienna Conventions related with the abuse of diplomatic immunities and privileges. Unfortunately, such serious changes have not taken place and therefore this security risk is still present in the practice of countries around the world and there are more and more examples of the practice where diplomats serve individual interests driven by socio-destructive or political intentions instead of institutional and state goals. Thereby, there is a violation of the principles of diplomatic work and the spread of the danger regarding the secure future of the citizens and institutions in the recipient countries.*

Keywords: *Security, Risks, Abuse, Diplomacy, Politics, Immunities and privileges.*